

Hvordan slipper vi af med De Radikale?

Blog: S-ledelsens lefleri for De Radikale er den væsentligste årsag til, at DF suger stemmer ud af det gamle velfærdsparti. Send De Radikale tilbage i armene på Venstre – og DF.

Jakob Terp – om den nuværende regering

Læs flere indlæg på jp.dk/blogs

Skræddersyet tilbud

Jette Dam-Hansen
næstformand i Lægeforeningen

Forskerne Karsten Juhl Jørgensen, Torben Jørgensen og Peter C. Gøtzsche skriver i en fælles kronik (26/8) i Jyllands-Posten om regeringens nye sundhedsudspil, at også jeg synes, at »sundhedstjek er en god idé«.

Det giver et forsimplet udtryk for, hvad Lægeforeningen mener. Jeg har udtalt, at det er godt, at man i sundhedsvæsenet prøver at tage hånd om gruppen af mænd med ingen eller kort uddannelse. Vi ved, at de er blandt de mest udsatte og kan være svære at få til læge, selv om de har symptomer på sygdomme, som kan være livstruende, f.eks. diabetes, KOL, hjertesygdomme eller kræft. Det kan vi ikke forholde os passivt til.

Lægeforeningen har derfor opfordret sundhedsministeren til at støtte, at der udvikles nye tilgange til undersøgelse og behandling, der er målrettet patienter

med størst behov for hjælp. Der er brug for nye tilgange, som faktisk fungerer. Det bør ske i et samarbejde mellem praktiserende læger, sundhedsmyndigheder og forskere.

Tobaksprisen skal øges

Og meget vigtigt: Lægeforeningen har igen og igen understreget, at regeringen ikke kommer uden om at inkludere håndfast forebyggelse i en indsats mod ulighed i sundhed, f.eks. ved at øge prisen på tobak.

Tobak er den afgørende årsag til, at uligheden i sundhed vokser i Danmark. Mens mange med lang uddannelse er holdt op med at ryge inden for de seneste år, er der ikke sket samme fald blandt danskere med kort uddannelse. Det er dem, der oftest får lungekræft, KOL og hjertelidelser. Det er man nødt til at tage alvorligt, hvis man vil have mindre ulighed i sundhed, og det savner vi i den nuværende politik.

Farlig kemi i vandmiljøet

Mads Leerbech Jensen
projektleder
Dansk Miljøteknologi

Danmark har gennem mange år gjort en stor indsats for at forbedre vandmiljøet, reducere næringsstofftilførslen og forbedre rensning af udledt spildevand fra forskellige punktkilder – om end der stadig er et stykke vej igen – men når det kommer til de miljøfarlige forurenende stoffer, som også efter EU's vandrammedirektiv indgår i vurderingen af god økologisk og kemisk tilstand, har vi næsten ingenting gjort.

De miljøfarlige forurenende stoffer findes i mange industriprodukter og kemikalier, der bruges i husholdningerne. Før eller siden havner de i vores vandmiljø sammen med spildevandet. Tungmetaller, flammehæmmere, pesticider og halogenerede organiske stoffer, som er svært nedbrydelige, gør stor skade på organismer i

naturen og kan være til sundhedsfare for mennesker.

Mangel på fundamental viden

Ved indgangen til anden generation af vandplaner mangler vi stadig fundamental viden om, hvilke kilder der er de betydende, hvilke stoffer der udledes, og hvilke vandmiljøer der er påvirket af miljøfarlige forurenende stoffer.

Faktisk er kendskabet til de miljøfremmede farlige stoffer så begrænset, at målet om god økologisk og kemisk tilstand i 99 pct. af vandløbene og 96 pct. af vores søer end ikke kan vurderes for år 2021. Det fremgår af Naturstyrelsens basisanalyse for næste generation af vandplaner.

De helt grundlæggende forudsætninger for at vurdere indsatsbehovet er altså ikke til stede, og vi foreslår derfor, at politikerne sørger for, at den nødvendige viden bliver tilvejebragt så hurtigt som muligt.

Har DSB berøringsangst?

Jette Plesner Dali
folketingskandidat (DF)
Falkoner Allé 67, 4. th., Frederiksberg

Jeg benytter dagligt metro og S-tog på vej til og fra arbejde. Når jeg har fri først på aftenen, vælger jeg ofte at skifte til F-toget på Hellerup Station.

En gruppe indvandrerdrengene i alderen 8-12 år, de fleste med somalisk baggrund, er som regel med på dette tidspunkt, og de opfører sig hæmningsløst: Råber, skubber til hinanden, sparker, truer, flytter sig mellem sæderne og slås både inde i kupéen og ude i mellemgangen. Ingen siger noget.

Forleden var to af de mindste ude efter en af de større drenge, som skulle af på Nørrebro Station. Han blev til det sidste skubbet og sparket og overdænget med trusler.

Jeg bad de to drenge om at stoppe. Det havde selvfølgelig ingen effekt. Drengene gik tilbage til deres kammerater, og håndgemængningen og uroen fortsatte.

Blot ét eksempel af mange på det, som man kunne kalde den lille hverdagsterror, og det er en uacceptabel udvikling. Jeg vil gerne opfordre til, at flere begynder at sige fra. Vi skal have vendt udviklingen.

Nanoteknologi kan bruges til mange ting, og udviklingspotentialer er enormt. Ved at "nanocoate" f.eks. tøj kan man gøre tøjet vandafvisende og selvrensende. Arkivfoto: Casper Dalhoff

Nyt nano-forslag skyder gråspurve med kanoner

JAKOB LAMM
ZEUTHEN
miljøpolitisk chef
Dansk Erhverv

Hen over sommeren er EU kommet med et nyt udspil om nanomaterialer. En nanometer er 100.000 gange mindre end tykkelsen af et menneskehår, og udviklingspotentialer er enormt. Det gælder lige fra ny medicin, miljø- og computerteknologi til mere hverdagsagtige produkter som rengøringsmidler og sportsudstyr, men der er samtidig frygt for, at der kan være nogle skjulte risici ved den nye teknologi.

Derfor er EU-Kommissionen nu gået i gang med at undersøge, hvordan landene i EU kan håndtere de potentielle risici og indsamle den nødvendige information. Kommissionen har afholdt en høring og fremlagt en række forskellige modeller – den ene værre end den anden. Det er ganske enkelt at skyde gråspurve med kanoner.

Skræmmende spor fra Frankrig

Et af forslagene er en slags *best practice*-model for de medlemslande, der ønsker at etablere et nationalt register. Det er flere lande, herunder Danmark, allerede gået i gang med, og de vil derfor ikke få gavn af en sådan model.

Desuden skræmmer sporene fra Frankrig, som fik sit register i 2012. Flere franske virksomheder har således undladt at sende pro-

„Kommissionen har afholdt en høring og fremlagt en række forskellige modeller – den ene værre end den anden.

dukter med nanomaterialer på markedet på grund af registreringsbyrden og for at beskytte deres navn og brand.

Der er også eksempler på, at forbrugerne helt undgår produkter med nanomaterialer, selv om de ikke udgør en risiko. På den måde kan nationale registre være med til at påvirke virksomhedernes konkurrenceevne og give unødigt frygt blandt forbrugerne.

Administrativ byrde

Et andet forslag er at oprette et såkaldt "Nanomaterials Observatory", som skal sikre en struktureret tilgang til at indsamle oplysninger på tværs af EU, men da flere lande jo er gået i gang med at indsamle oplysningerne via de nationale registre, kan det forslag heller ikke bruges.

Et tredje forslag er et fælles EU-nanoregister, hvor producenter og forhandlere hvert år skal registrere brugen af nanomaterialer. Det er trods alt bedre end 28 forskellige nationale registre, men

det vil stadig være en stor administrativ byrde for virksomhederne, og det er uvist, hvor megen nytte et sådan nyt, omfattende registersystem vil gøre.

Svaret ligger lige for

Men hvad er så den bedste model? Svaret ligger lige for: For otte år siden vedtog EU sin ambitiøse kemikalielov Reach. Den forpligter virksomhederne til at registrere og risikovurdere de stoffer, der bruges i forbindelse med fremstillingen og importen af produkter, inden de sendes på markedet. Den lov er godt i gang med at blive udrullet i de enkelte medlemslande og virksomheder.

Stofferne i Reach adskiller sig ikke væsentligt fra nanostoffer ud over deres størrelse, og der findes allerede i dag en del viden om nano på grund af denne registrering.

Stoffer risikovurderes

Den bedste model er derfor en model, der bygger videre på Reach, og som gør det muligt at risikovurdere stoffer på nanoniveau. Det vil skabe større tryk for forbrugerne. Og det vil gøre registreringen nemmere for de virksomheder, der allerede bruger kemikalieloven som en del af kvalitetssikringen. Det samme gælder for importørerne og de globale producenter, som bruger Reach for at kunne sælge på det europæiske marked.

Nanomateriale er ganske vist mindre i størrelsen, men det i sig selv berettiger ikke et helt nyt og omfattende registersystem, som EU lægger op til.